گفت وگو با احمد غلامی استاد دانشگاه

راه دشوار آموزش مجازی

شهناز علی محمدی

با آنکه تنها ۷ سال از آغاز بحث آموزشهای مجازی در دنیا می گذرد اما این آموزشها خیلی زود و تنها با فاصله ۲ سال از کشورهای پیشرو در این زمینه، جای خود را در ایران باز کرد تا به چالشی که سالها جوانان و خانواده های ایرانی با آن دست و پنجه نرم می کردند و تا این مدت دانشگاههای دولتی، پیام نور و حتی آزاد نتوانسته بودند به خوبی از پس آن برآیند؛ پاسخ دهند. موافقان طرح، بر این عقیده اند که آموزشهای مجازی به دلیل برخورداری از امتیازاتی چون قابل دسترس بودن در هر زمان و مکان، پوشش جمعیتی بالا، انتقال سریع دانش و کاهش مهاجرتهای فصلی ومنطقه ای، سبب خواهد شد نیاز جوانان علاقه مند ورود به دانشگاهها و مراکز آموزش عالی در کوتاه مدت برطرف گردد. ولی مخالفان معتقدند کمبود زیرساختهای قوی ارتباطی، فقدان مهارت و تخصص کافی، عدم ایجاد چهره به چهره بین استاد و دانشجو و نبود فرهنگ استفاده از این آموزشها، جامعه ایرانی را با چالش های جدید روبرو خواهد ساخت. به منظور آگاهی از وضعیت آموزشهای مجازی در کشورمان و نیز آشنایی با مهمترین چالش های پیش راه توسعه این آموزشها، با دکتر احمد غلامی استاد دانشگاه ورئیس مرکز آموزشهای الکترونیکی دانشگاه علم و صنعت ایران، گفت وگویی انجام شده است که می خوانید.

اخیراً بحث توسعه آموزشهای مجازی، محور کار وزارت علوم، تحقیقات و فناوری قرار گرفته و برخی دانشگاهها نیز در این عرصه فعالیتهایی را آغاز کرده اند. با این حال وضعیت این آموزشها در کشور چگونه است؟

تا ۵ سال پیش، بحث آموزشهای مجازی در کشور، اصلاً مطرح نبود. کلید این موضوع در اواسط سال ۱۳۸۰ رقم خورد و رویکرد جامعه به آن نیز به صورت بسیار سریع و جهشی افزایش پیدا کرد. وزارت علوم به عنوان متولی آموزش عالی کشور، دریافت که بخشی از چالشهای این وزارتخانه بویژه در زمینه ارتقای ظرفیتهای دانشگاهی با استفاده از این شیوه قابل حل است. با پیشنهادهایی که از سوی مراکز دانشگاهی و بعضاً غیرانتفاعی مطرح شد و چند دانشگاه از جمله علم و صنعت نیز عملاً وارد این عرصه شدند اکنون شاهد مرحله جدیدی از آموزشهای مجازی هستیم؛ به طوری که در حال حاضر این آموزشها به عنوان یک رویکرد شناخته شده در کشور مورد پذیرش و آزمایش قرار گرفته است و در آینده نیز به ثبات و پایداری بیشتری خواهد رسید.

دقیقاً چه عاملی باعث طرح این موضوع شد؟

من همواره از نزدیک تعداد بالای متقاضیان و علاقه شدید آنان برای ورود به دانشگاه را شاهد بودم. به همین دلیل با دست اندرکاران امر، همواره به دنبال راهکاری بودیم تا ظرفیت دانشگاهها به گونه ای افزایش پیدا کند که باعث تعدیل این ازدحام و تراکم شود. با اطلاع از اینکه ظرفیت دانشگاهها را نمی توان در فاصله زمانی کوتاه یا حتی میان مدت به صورت حضوری افزایش چشمگیر داد و با مطالعاتی که صورت گرفت؛ به مرور زمینه های آشنایی با این آموزشها در کشور و محیط های دانشگاهی جهت اهداف فوق پیدا شد.

خواسته و دیدگاه استراتژیک وزارت علوم نیز دقیقاً این بود که با استفاده از فناوریهای نوین ظرفیت دانشگاهها را به بهترین وجه و در کوتاه ترین زمان ارتقا بخشد که این آموزشها مورد توجه جدی قرار گرفت.

دلیل دیگر آن محقق ساختن شعار ارزشی و اعتقادی «اطلبوا العلم من المهد الی اللحد» بود. به عبارت دیگر اگر قرار است براساس مکتب اسلام، هر فردی در طول زندگی خود مشغول علم آموزی باشد و اگر بناست که موضوع Life education در کشور نهادینه شود بایستی ابزار آن را هم فراهم کنیم. چون آموزشهای سنتی نمی توانند پاسخگوی جامعه در این زمینه باشند لذا ضرورت ایجاد و توسعه آموزشهای مجازی احساس شد. مسأله دیگر هم اینکه مشاهده شد بسیاری از اشخاص از سد کنکور عبور می کنند اما در محیطی دور از منطقه بومی خود وارد دانشگاه می شوند که این امر مشکلاتی چون مهاجرت های منطقه ای و به تبع آن افزایش هزینه های دانشجویان، مواجهه با فرهنگهای متفاوت، تعارض های فرهنگی، عدم احساس امنیت روحی و روانی و مانند آن را به همراه داشت که این چالشها به راحتی از طریق آموزشهای مجازی قابل حل بودند. در مجموع، این مزایا سبب شد تا دست اندرکاران وزارت علوم و مجموعه های دانشگاهی برای راه اندازی آموزشهای مجازی به تکاپو بیفتند.

چون وزارت علوم، خود دست اندر کار توسعه آموزشهای مجازی است از لحاظ تأیید مدارک مشکلی وجود ندارد ولی آیا رویکرد جامعه به این آموزشها مثبت است و مراکز استخدامی کشور، دارندگان مدارک دانشگاههای مجازی را مورد حمایت قرار خواهند داد؟

همانگونه که عرض شد پیشنهاد اولیه آموزشهای مجازی از بدنه آموزش عالی یعنی دانشگاهها به وزارت علوم ارائه شد و در همان ابتدا هم با بازخورد مثبت آن روبرو شد که صدور مجوزهای گوناگون برای تشکیل مراکز آموزش مجازی گویای این امر است. اما این وزارتخانه به مرور در بحث حمایتهای مالی و اعتباری از این طرح ملی، متأسفانه کم فروغ ظاهر شد که شاید دلیل آن یا محدودیت بودجه یا نبود یک عزم جدی برای نهایی کردن طرح باشد. اما در مورد رویکرد جامعه نسبت به این آموزشها من آن را صددرصد مثبت ارزیابی می کنم چون امکاناتی که آموزشهای الکترونیکی در اختیار مردم قرار می دهند بسیار قابل دسترسی و به صرفه هستند. به عنوان مثال این روش برای مدیران صنعت کشور که قصد ادامه تحصیل دارند یا برای کسانی که علاقه مند تحصیل در چند مقطع آموزشی هستند بسیار مفید است. در حال حاضر ظرفیت پذیرش دانشگاهها برای مقطع کارشناسی از هر ۵ داوطلب کنکور یک نفر و در کارشناسی ارشد از هر ۲۰ داوطلب یک نفر است. طبیعتاً کسانی که به این چرخه وارد نمی شوند از هر روزنه امیدی برای ورود به دانشگاه استقبال می کنند و مهاجرت بسیاری از جوانان به کشورهای خارجی نیز یکی از پیامدهای منفی محدودیت ظرفیت دانشگاههاست. این موارد در آموزشهای مجازی حل شده است و لذا باعث خواهد شد که اقبال عمومی از آن افزایش یابد. در مورد اعتبار مدارک دانشگاههای مجازی هم باید به این نکته توجه کنیم که وقتی دانشگاهی قدم به این عرصه گذاشت اگر برای دانشجو دلسوزی نداشته باشد حداقل برای خود دارد و لذا هیچگاه شخص بیسواد را روانه جامعه نمی کند و اگر یک دانشگاه غیرانتفاعی هم قصد ارائه چنین آموزشهایی را داشته باشد وزارت علوم تمام شاخصه های علمی که منجر به صدور مجوز معتبر می شوند را نسبت به آن مؤسسه اعمال خواهد کرد. اتخاذ چنین تصمیماتی علی القاعده باعث می شود تا آموزش دانشجویان مطابق با استانداردهای بالا باشد. درمورد بحث آخر هم که جامعه چه بازخوردی نسبت به پذیرش فارغ التحصیلان رشته های مجازی خواهدداشت؛ مطمئناً در ابتدا مراکز شغلی و استخدامی، بین دانش آموختگان دانشگاههای الکترونیکی و حضوری، شخص دوم را برخواهندگزید اما نکته مهم اینجاست که شخص دارنده مدرک آموزش مجازی بایستی توانایی های خود را درمصاحبه و کارعملی به اثبات برساند. چون تنها دراین صورت است که او بر دیگری ترجیح داده خواهدشد.

باتوجه به اینکه کلاسهای آموزش مجازی حضوری نیست چگونه چنین توانمندی هایی به دانشجو منتقل خواهدشد؟

این گونه نیست که سواد دانشجو لزوماً در کلاسهای حضوری رقم بخورد. چون اولاً افرادی بوده اند که برای کسب علم، خود را مدتها در سلولی قرنطینه می کردند و بسیار موفق هم ظاهر می شدند. ثانیاً اگر وضعیت فعلی داوطلبان کنکور را درنظر بگیریم درمی یابیم که تعداد محدودی از آنها (حدود ۱۰ درصد) در کلاسهای آمادگی کنکور حاضر می شوند و ۹۰ درصد دیگر بدون حضور دراین کلاسها با آنها به رقابت می پردازند و حتی موفق تر هم هستند که مطمئناً این موفقیت از تلاش آنها ناشی شده است. ضمن اینکه در آموزشهای مجازی، نیازی به حضور دانشجو درکلاس نیست، بلکه این کلاس درس است که وارد محیط زندگی او می شود و متون آموزشی دراین روش، دقیقاً همان مطالبی است که استاد درکلاس درس حضوری ارائه می کند. منتها در قالبی بسیار طبقه بندی شده و منظم تر که برروی صفحه مانیتور کامپیوتر دانشجو ظاهرو اشکالات موجود هم از طریق chat و به صورت (online) فوری برطرف می شود. امتحانات این آموزشها نیز چون ثبت می شود و درمعرض دید مراجعین به سایت قرارمی گیرد بسیار دقیق تر از امتحانات دوره های حضوری است. لذا دانشجو در این روش نه تنها از لحاظ امکانات محتوایی و نرم افزاری، با کمبودی مواجه نیست بلکه مهارتهای جانبی دیگری را نیز می آموزد که کلاس های حضوری فاقد آن هستند. پس آنچه مهم است اینکه دانشجو، توانمندی خود را به اثبات برساند ضمن آنکه مهر دانشگاه مجازی روی مدارک دانش آموختگان درج نمی شود.

شما در جایی به بن بست آموزشهای مجازی در کشور اشاره و دلیل آن را هم نبود زیرساختهای لازم و مشکلات ناشی از عدم ارتباط رودررو بین استاد و دانشجو ذکر کرده بودید. تا کنون چه تدبیری برای خروج از این بن بست صورت گرفته است؟

من در آن مقطع اشکالات کار را مطرح کرده بودم و اشاره ای به بن بست این آموزشها نداشتم. برای رفع این اشکالات هم در دانشگاه علم و صنعت اقدام به برگزاری ترکیبی از آموزشهای مجازی و حضوری شده که موفق هم بوده است. در مورد مزایا و اشکالات آموزشهای الکترونیکی هم اگر یک تقسیم بندی کامل صورت بگیرد مشاهده می شود که امتیازات آن بیشتر از نواقص کار است. از آن جمله می توان به انتقال بسیار سریع دانش، قابل دسترسی در همه زمانها و مکانها، کاهش هزینه های مهاجرت تحصیلی و مسافرتها، پوشش جمعیتی بیشتر، عدم مغایرت با اشتغال و مانند آن اشاره کرد و ایرادات آن نیز شامل کمبود زیرساختهای لازم، فقدان فرهنگ استفاده از آموزشهای مجازی و کمبود مهارتها و تخصص های لازم است. یک بخش هم اشکالات ماهوی است. آموزش چهره به چهره علاوه بر دارا بودن امتیازات خاص، اثرات متافیزیکی نیز دارد و همان رفتار اختصاصی استاد در این شیوه گاهی می تواند منشأ تحولات بسیاری باشد که سیستم مجازی فاقد آن است. البته ارتباط بین استاد و دانشجویان درشیوه الکترونیکی به صورت مجازی وجود دارد و دانشجویان حتی در این فضا می توانند به کار گروهی بپردازند و از طریق گفت وگوی اینترنتی یا شیوه های تصویری و نوشتاری با استاد ارتباط برقرار کنند. گرچه این امکانات به دلیل نبود زیرساخت کافی، در حال حاضر از کارایی چندانی در کشور ما برخوردار نیست. در مجموع عدم وجود تعاملات، گفت وشنود و مبادله مطالب درسی به صورت چهره به چهره یکی از ضعف های اساسی آموزشهای مجازی است. البته چندان هم نباید آرمانگرا بود چون رسیدن به تمامی آرزوها حتی در ایده آل ترین موقعیتها هم امکانپذیر نیست.

برخی معتقدند که آموزشهای مجازی در کشور ما پایه ای نیست و تدریس رشته هایی مانند کامپیوتر و آی تی آن هم در مقطع کارشناسی و کارشناسی ارشد که برای یادگیری به زمان طولانی و تشکیل کلاسهای حضوری نیاز است چندان کار مناسبی به نظر نمی رسد. به نظر شما آیا بهتر نبود آموزش های مجازی در مقاطع پایین تر اجرا می شد؟

برای تبیین این موضوع، آموزش و پرورش را مثال می زنم. در این سیستم، صرف نظر از برخی نارسایی هایی چون چند نوبته بودن مدارس و بعضاً استانداردهای پایین آموزشی، بیش از ۱۸ میلیون دانش آموز پوشش داده می شوند و از این تعداد کمتر از ۱۰ درصد به دانشگاه راه پیدا می کنند. بنابراین برای پوشش بقیه افراد که از راهیابی به دانشگاه باز مانده اند توسعه شیوه های مجازی ضروری است. نکته دیگر این که هرچه ما در مقاطع بالاتر برای توسعه این آموزش ها سرمایه گذاری کنیم آمادگی جانبی داوطلب هم بیشتر است. البته فرض بر این است که شخص دارای مدرک دیپلم، حد اقل هایی از مهارت کار با کامپیوتر را داراست. کما آنکه در آموزش و پرورش فعالیت هایی در راستای توسعه آموزش های مجازی آغاز شده است. من نفس تدریس این آموزش ها در مقاطع پایین تر را رد نمی کنم ولی چون نیاز افزایش ظرفیت پذیرش در مقاطع دانشگاهی فعلاً بیشتر از سایر مقاطع است بنابراین آموزش های مجازی باید در اولویت این مراکز قرار گیرد. نکته دیگر هم این که چون ماهیت آموزش های مجازی، ارائه صرف تخصص است و کمتر به مسائل پرورشی توجه دارد بنابراین ممکن است آغاز آن از مدارس باعث ایجاد تنش هایی شود.

معرفی کتاب

رقص مرگ

به دنبال تهاجم ارتش اسرائیل به جنوب لبنان در سال ۱۹۸۵ حزب الله لبنان اقدام به سازماندهی جوانان منطقه برای دفاع از لبنان کرد که نتیجه این حرکت، انجام چند عملیات در برابر اسرائیل بود. از جمله این عملیات حمله تیپ ویژه غولانی اسرائیل به فرماندهی آریل شارون در سال ۱۹۸۷ به روستای میدون واقع در بقاء غربی بود. با وجود پیروزی ارتش اسرائیل در این عملیات، اسرائیلی ها به دلیل مقاومت تحسین برانگیز نیروهای مقاومت اسلامی لبنان، تمایلی به انعکاس آن در رسانه های گروهی نداشتند. رقص مرگ نوشته نصرت الله محمودزاده که در مؤسسه فرهنگی- هنری شهید آوینی به چاپ رسیده قصه پایداری شکوهمند و حماسه های جوانمردان گمنامی است که پوشالی بودن قدرت صهیونیزم را به نمایش می گذارند. کتاب حاضر با بهای ۱۲۰۰ تومان در اختیار علاقه مندان است.

تک آخر

تک آخر، مجموعه ای از دست نوشته های شهید «غلامرضا صالحی» است. شهید غلامرضا صالحی در نخستین روزهای جنگ راهی جبهه های نبرد حق علیه باطل شد و تا چهار روز قبل از قبول قطعنامه در این عرصه جان خود را بر کف گرفته و برای دفاع از میهن می جنگید. او دوم آذر ۱۳۳۷ پا به عرصه وجود گذارد. هنوز به پایان سال های نوجوانی نرسیده بود که مبارزه علیه نظام شاهنشاهی را آغاز کرد. بعد از انقلاب برای گذراندن خدمت سربازی وارد ارتش شد و به کمیته انقلاب اسلامی اهواز رفت. سپس برای فرا گرفتن آموزش های نظامی و چریکی عازم لبنان شد و همراه گروه اعزامی با بزرگان عرصه سیاست بین المللی همچون معمر قذافی، حافظ اسد، یاسر عرفات و سران جنبش های آزادیبخش دیدار کرد. با شروع جنگ ایران و عراق به جبهه های نبرد شتافت و تا ۲۳ تیرماه ۱۳۶۷ در عملیاتی در ابوقریب به شهادت رسید. کتاب تک آخر در مؤسسه فرهنگی هنری شهید آوینی به چاپ رسیده و با بهای ۱۲۰۰ تومان در ویترین کتابفروشی ها قرار دارد.

حکومت فرزانگان

کتاب حاضر نوشته شهید سیدمرتضی آوینی با ارائه سه مبحث به مروری بر مبانی حاکمیت سیاسی در اسلام می پردازد. رأی اکثریت، آزادی عقیده و مساوات. شهید آوینی در مبحث نخست کتاب به این سؤال می پردازد که «آیا رأی اکثریت معیار حق است؟» به عقیده او این مبحث، مهمترین مبحثی است که باید در جهت «رحلت به مبانی حاکمیت سیاسی در اسلام» مطرح شود. مبحث دومی که در این کتاب مورد بحث و بررسی قرار گرفته «آزادی عقیده» است. مبحثی که به ظاهر از ارکان ایدئولوژیک نظامهای سیاسی غربی است. اما این آزادی در واقع نوعی اسارت به شمار می آید. آخرین بخش کتاب نیز به «مساوات» اشاره دارد. شهید آوینی در این بخش کوشیده است ابتدا مبانی و ارکان مساوات از دید سیاست غربی را شرح دهد و سپس آن را از دید اسلام مورد ارزیابی قرار دهد. کتاب حکومت فرزانگان در انتشارات مؤسسه فرهنگی هنری شهید آوینی به چاپ رسیده و با بهای ۱۱۰۰ تومان روانه بازار کتاب شده است.

روز تندر

روز تندر که در واحد پژوهش مؤسسه فرهنگی هنری شهید آوینی تهیه و تدوین شده، مروی فشرده بر تحولات سیاسی، اجتماعی ایران زمین از واقعه مشروطه تا تجاوز مسلحانه ارتش فاشیستی صدام حسین دارد. تلاش مؤسسه فرهنگی و هنری شهید آوینی در این کتاب بیشتر بر آن است که نسل جدیدی را که در دهه اخیر پا به عرصه وجود گذارده اند، با حقایق جنگ و اوضاع سیاستی و اجتماعی دهه ۶۰ آشنا سازد و همچنین خاطرات این دهه را در فکر و اندیشه نسل قدیمی تر پا بر جا سازد. کتاب روز تندر در مؤسسه فرهنگی هنری شهید آوینی با بهای ۷۰۰ تومان به چاپ رسیده و در اختیار علاقه مندان است.

راز و رمزهای داستان نویسی

دغدغه محمد حنیف در کتاب راز و رمزهای داستان نویسی این است که؛ راز خلق یک اثر ماندگار چیست؟ نویسندگان در چه شرایطی به آفرینش داستان می پردازند؟ آیا با ممارست یا از الهام و ضمیر ناخودآگاه؟ الهام چیست و چگونه داستان نویس با آن پیوند می خورد؟ راه نفوذ به این دنیای ناشناخته کدام است؟ چرا بعضی از داستان نویسان خود را به راحتی در آن فضا می بینند و برخی با زحمت بسیار به دروازه های آن می رسند؟ چرا عده ای آسمان این جهان را چون روز روشن می بینند وعده ای دیگر با خیال هجوم سایه های سیاه آن به سختی چند گام برمی دارند؟ برای رسیدن به پاسخ این پرسش ها می توانید به کتاب راز و رمزهای داستان نویسی که درانتشارات مدرسه به چاپ رسیده و با بهای ۱۴۵۰ تومان در ویترین کتابفروشی ها قرار دارد، مراجعه کنید.

قصه گویی در رادیو و تلویزیون

«قصه گویی در رادیو و تلویزیون» با این هدف گردآوری، ترجمه و تدوین شده است که ضمن آشنا کردن خوانندگان با قصه گویی به ارائه راهبردهایی برای بهبود وضعیت قصه گویی رسانه ای بپردازد. البته هدف اصلی کتاب پرورش و تربیت قصه گو نیست. زیرا قصه گویی مهارتی شخصی است و دستیابی به آن جز با جوشش درونی فرد امکانپذیر نیست. محمد حنیف در این کتاب به مباحثی چون کلیات قصه گویی، قصه گویی در رادیو و تلویزیون، قصه گویی کودکان، قصه گویی و هنر تخیل اشاره کرد و در پایان نیز به گفت و شنود با دانایان مبحث قصه گویی پرداخته است. قصه گویی در رادیو و تلویزیون در انتشارات سروش به چاپ رسیده و با بهای ۱۶۰۰ تومان در دسترس همگان است.

قابلیت های نمایشی شاهنامه

رمز ماندگاری قصه ها، افسانه ها واسطوره های ادبیات کهن ایرانی، پشتوانه غنی ادبیات نمایشی و نوشتن از درد مشترک همه انسانهاست. اما علاوه بر مسائلی که در ظرف زمانی خاصی نمی گنجد، شیوه بیان (ساختار) این نوشته ها نیز دیگر عامل ماندگاری آنها است. در این میان شاهنامه جایگاهی ویژه دارد. شاهنامه با داستان کیومرث شروع می شود و با مرگ رستم به دست شغاد و پادشاهی بهمن پایان می پذیرد. شاهنامه به لحاظ ارزشهای داستان پردازی و حتی همه نمادگذاریها دارای برجستگی خاصی است و بخش پهلوانی آن از منظر جنبه های نمایشی از جایگاه والاتری برخوردار است. محمد حنیف در کتاب حاضر ابتدا به شاهنامه و عناصر نمایشی آن پرداخته، سپس قابلیت های نمایشی داستانهای رستم و اسفندیار، سیاوش و سودابه را شرح داده است. بخش بعدی کتاب به مقایسه جنبه های نمایشی داستانهای پهلوانی شاهنامه اشاره دارد و... کتاب حاضر در انتشارات سروش به چاپ رسیده و با بهای ۱۸۰۰ تومان در ویترین کتابفروشی ها قرار دارد.

مکتبهای عرفانی در دوران اسلامی

«عرفان» از جمله مباحثی است که می توان گفت پایان ناپذیر هستند وهر چه در آن گام زنی بیشتر وبیشتر غرقه می شوی. کتاب جدید عبدالرفیع حقیقت در باب عرفان است. او در این کتاب به معرفی مکتب های مختلف عرفانی می پردازد. ترتیب بررسی و معرفی این مکاتب بر ترتیب تاریخی آنها است. عبدالرفیع حقیقت کتاب «مکتبهای عرفانی در دوران اسلامی» را با شرحی مبسوط و کامل از عرفان، مراحل آن و مبانی فلسفه عرفان ایرانی شروع کرده است و پس از آن به نهضت عارفانه ایرانیان در قرنهای نخست اسلامی پرداخته و علت ظهور و رواج عرفان در ایران را بررسی کرده است. سازمان زیرزمینی عرفان در ایران و نحله های سه گانه عرفان بخش بعدی کتاب است. مکتبهای عرفانی قرن دوم تا پنجم هجری (همچون ملامتیان، طیفوری، سهلی، حکیمی، خرازی، سیاری، جنید، نوری، خفیفی و...) طریقه های تصوف از قرن هفتم تا نهم هجری (همچون قادریه، رفاعیه، سهروردیه، مولویه، بکتاشیه، نقشبندیه، نعمت اللهیه، جلالیه و...)، سماع صوفیانه در دوره ایلخانان، سلسله های مختلف عرفانی و... از دیگر بخشهای کتاب هستند. کتاب مکتبهای عرفانی در دوران اسلامی در انتشارات کومش با بهای ۴۵۰۰ تومان به چاپ رسیده است.